

BIÊN BẢN BUỔI NPO CAFÉ SÁNG 16-06-2016

Thời gian: 9g00 - 11g30 ngày 16/06/2016 (Thứ Năm)

Địa điểm: Trung tâm LIN - 180/47 Nguyễn Hữu Cảnh, P.22, Q.Bình Thạnh

Số lượng tham gia: 14 tổ chức

Nội dung:

I. Chia sẻ kinh nghiệm thực tế về quá trình làm việc với cộng đồng để xác định nhu cầu có thực của họ.

- Mục đích:
 - + Hỗ trợ cho các anh/chị đang có nhu cầu muốn tìm hiểu về cách xác định nhu cầu cộng đồng
- 1. Chia sẻ kinh nghiệm của khách mời:**
- Ba khách mời: anh Sơn, cô Lan, chị Mai
- Câu hỏi 1: Tại sao phải xác định nhu cầu các bên liên quan, nhất là các đối tượng thụ hưởng?
 - ➔ Cô Lan: Đi khảo sát để biết nhu cầu của họ, hỏi để mình biết người ta muốn gì mình mới cho chứ mình không cho cái mình có.
 - ➔ Chị Mai: Xác định nhu cầu có thực rất quan trọng. Khi làm phát triển cộng đồng thì nhu cầu là nằm ở chỗ đối tượng thụ hưởng chứ không phải ở nhân viên dự án. Nếu không hiểu người ta muốn cái gì mà lại đem cho những cái người ta không cần thì họ sẽ không quan tâm, như vậy sẽ không tạo ra được tác động để thay đổi cộng đồng đó.
 - ➔ Anh Sơn: Đây là một kỹ thuật đi từ dưới lên. Khi một tổ chức phục vụ đối tượng thụ hưởng thì họ phải tìm hiểu thêm nhu cầu của đối tượng thụ hưởng. Nếu chỉ nắm kiến thức chung hoặc dựa vào kinh nghiệm thì cũng có cơ sở về cộng đồng nhưng đặc thù vấn đề ở từng cộng đồng hoàn toàn khác nhau nên khi làm việc với từng cộng đồng phải hỏi cộng đồng đó nhu cầu của họ là gì để xây dựng mô hình hoạt động hiệu quả chắc chắn.
- Câu hỏi 2: Hiện nay có rất nhiều dự án xuất phát từ việc chủ quan của người thực hiện như là họ thấy một vấn đề nào đó của cộng đồng thì họ nghĩ nhu cầu của cộng đồng là giải quyết vấn đề đó luôn nên họ tự mang giải pháp của mình vào thực hiện. Tại sao hiện trạng đó lại xảy ra? Khi dự án đi từ trên xuống như vậy thì có tác hại gì đối với cộng đồng?
 - ➔ Chị Mai: Làm một dự án cải tạo và hoàn thiện lại các điểm thu gom rác cho những người đi gom rác ở quận 6 bởi vì họ đang làm một cách không có tổ chức, không có sự hợp tác với nhau nên làm rất cực. Bên tổ chức bắt đầu đi khảo sát lên bản đồ, nói chuyện với họ để sắp xếp lại. Một anh bên chính quyền địa phương nói làm vậy chi cho mắc công, chỉ cần đưa một văn bản chỉ đạo xuống để họ thực hiện. Phản ứng sau đó của người lao động rất dữ dội, thậm chí là họ thuê xã hội đen tới phờng. Sau đó vẫn phải làm việc với họ để tìm ra cách tiện lợi nhất cho họ và địa phương quản lý được. Dù việc thuyết phục họ có khó khăn nhưng vẫn phải kiên nhẫn thì dự án mới hoàn thành tốt và có tác động tích cực với cộng đồng.
 - ➔ Anh Sơn: Vấn kiến thức sẵn có và thực tế ở cộng đồng rất khác nhau và phải đổi dự án là chuyện bình thường. Không tránh được trường hợp môi trường thực tế biến đổi, có thể có dự án đặt vào thực hiện tại một cộng đồng thì đổi hết hoàn toàn ý tưởng ban đầu, đó là những tác nhân bên ngoài. Nhưng phải có hành động lắng nghe cộng đồng, hiểu hết vấn đề tại đó mới phân tích được, để khi thực hiện dự án không bị đổi nhiều hơn là mình chỉ suy nghĩ làm sao để áp hoạt động xuống cộng đồng; hoặc phải có kế hoạch B để khi có sự thay đổi thì thực hiện và đổi hướng cho phù hợp.
 - ➔ Chị Mai: Còn gặp trường hợp là dự án phải chịu áp lực giải ngân từ nhà tài trợ, nên khiến cho các hoạt động bị đẩy đi vội vàng, nếu không giải ngân được thì dự án sau bị ảnh hưởng nên phải chạy theo lợi ích chung. Ví dụ một dự án cho vay tín dụng, người dân có nhu cầu thực sự thì mình cho vay nhưng qua một quá trình người ta có ý thức thì mình mới cho họ vay chứ

không sẽ mất hết → phải tìm đúng đối tượng đúng nhu cầu để giải ngân. Đây là vấn đề khó khăn, ảnh hưởng đến cả nhóm đối tượng thụ hưởng và cả cán bộ dự án.

- Câu hỏi 3: Ngoài áp lực phải giải ngân, còn có những khó khăn gì khác khi đi khảo sát nhu cầu?
 - Cô Lan: Có một số tổ chức họ cho những dạng như là từ thiện chứ họ không có khảo sát. Họ nghĩ rằng là đó là vấn đề của cộng đồng cần hỗ trợ. Đôi khi họ cũng không làm việc với các đối tác trung gian như các NPO, người quản lý của các đối tượng thụ hưởng. Bên CEPORER có gặp 2 trường hợp. 1) Một tổ chức Philippines, họ nghĩ rằng vấn đề nghèo của người phụ nữ là do không có công ăn việc làm và công việc đơn giản nhất họ nghĩ đó là đi làm cho các quán ăn. Họ đồng ý tài trợ cho mình một khoản tiền để dạy nấu ăn nhưng CEPORER không thể dạy rồi bắt người ta đi phục vụ quán ăn. Và tổ chức không thể cấp giấy chứng nhận cũng như chưa chắc là người ta chịu đi làm. Khi lập cuộc khảo sát theo hướng của nhà tài trợ thì bà con lắc đầu nên CEPORER từ chối luôn. 2) Nhà tài trợ đồng ý xây nhà vệ sinh nhưng người ta không đến hỏi đối tượng thụ hưởng mong đợi của những người này là gì. Công ty xây dựng hỗ trợ làm nhưng cuối cùng họ làm xong thì nhà vệ sinh bị xuống cấp trong khi người dân sẵn sàng bỏ công sức ra làm việc để được kết quả tốt hơn.
 - Anh Sơn: Áp lực giải ngân cũng đến từ các tổ chức có kết nối với các nhà tài trợ nước ngoài. Không có sức mạnh đoàn kết lại để chúng ta có một thỏa thuận chung, một tiếng nói chung với nhà tài trợ để họ tin tưởng khi tài trợ tiền. Đây là vấn đề xảy ra nhiều năm rồi, hiện tại thì không thể tạo ra được một cộng đồng mạnh khi mà chúng ta chưa có một thỏa thuận nào giữa chính chúng ta với nhà tài trợ. Ngoài ra cũng chưa có đủ nhà tài trợ chịu lắng nghe cộng đồng để áp lực giải ngân không xảy ra.
 - Chị Mai: Áp lực giải ngân cũng xảy ra với những tổ chức nhỏ. Ví dụ như việc tài trợ học bổng cho trẻ. Có nhà tài trợ chỉ đến trong thời gian gấp rút, tài trợ phần học bổng nhỏ nhưng các em ở gần đã có rồi, các em ở xa lại đến không kịp. Nếu từ chối thì mất đi mối tương quan với nhà tài trợ và thiệt thòi cho trẻ nhưng không thể tập cho trẻ thói ý lại nên không biết giải quyết số tiền đó ra sao. → tạo sự tin tưởng từ nhà tài trợ (lập danh sách, làm việc minh bạch, làm đúng mới nhận làm) và nói chuyện, trao đổi cho trẻ hiểu không phải ai đến thăm cũng phải cho quà, tiền và ý lại → không lẫn lộn giữa từ thiện và phát triển.
- Câu hỏi 4: Ngoài áp lực từ nhà tài trợ thì có những khó khăn nào từ chính cộng đồng? Ví dụ như trẻ không thể tự nhận ra được vấn đề của trẻ và NPO phải giúp cho trẻ và phụ huynh của trẻ nhận ra.
 - Anh Sơn: 2 vấn đề chính. 1) Năng lực của nhân viên NPO trong việc hiểu nhu cầu của chính cộng đồng mình đang hỗ trợ. Phải chuẩn bị sẵn sàng trong tâm thế đó để thực hiện tất cả hoạt động, năng lực của mình có giúp ích được hay không. 2) Môi trường pháp lý và chính trị có cho phép mình làm việc đó hay không, tùy vào hoàn cảnh xã hội. Khi đi xuống cộng đồng, có những mối quan hệ (như mối quan hệ với các cấp lãnh đạo địa phương, lực lượng công an...) trở nên khó khăn thì người làm trong tổ chức phải giải quyết những mối quan hệ đó trước rồi mới có thể thực hiện việc khảo sát. So với những năm trước thì việc đó hiện nay trở nên dễ dàng hơn, mong rằng trong tương lai sẽ được đơn giản hóa để không mất nhiều thời gian → không còn áp lực thời gian với nhà tài trợ.
 - Cô Lan: Khi cộng đồng nhìn vào vấn đề cần phải phát triển của họ, họ nhìn vào cơ sở vật chất là nhiều (thiếu giếng nước, cầu đường...) nhưng ví dụ như vấn đề về tâm lý của một đứa trẻ thì họ không nhận ra → Tổ chức phải giúp họ nhận ra bằng năng lực của mình thông qua tập huấn.
 - Chị Mai: Thảo Đan đang thực hiện nâng cao nhận thức cho cộng đồng về vấn đề của họ. Nếu người ta không hiểu thì mình nói họ cũng không nghe. Thảo Đan đã tổ chức cơ chế tập huấn, có mời TS. Huỳnh Văn Sơn tập huấn về phương pháp giáo dục con cái. Khi tập huấn thì phụ huynh chia sẻ rằng không có thời gian ở bên con, khi con làm sai thì thay vì dạy dỗ bằng lời thì đánh con làm cho đứa trẻ bị tổn thương về mặt cảm xúc, bỏ nhà đi thì đến lúc đó phụ huynh mới nhìn ra vấn đề.

- Câu hỏi 5: Kỹ thuật mà các tổ chức dùng để thu thập ý kiến từ các đối tượng hưởng lợi để xác định nhu cầu là gì? Làm cách nào để thu thập ý kiến của họ?
 - Cô Lan: CEPORER có một dự án xây giếng nước. Tổ chức có những người chuyên môn về xây dựng giếng nước. Khi đến khảo sát thì ngồi cùng với dân nói chuyện và hỏi han bà con. Một nhóm khác làm việc với bên chính quyền địa phương. Nói chuyện với trẻ con để xác định những nhu cầu. Sau đó xác định nhu cầu nào là cần thiết nhất bằng cách đọc lên cho bà con giơ tay biểu quyết chứ không thể phát giấy cho từng người được, sau đó làm việc với Ủy Ban.
 - Chị Mai: Dự án nâng cấp đô thị (cải tạo kênh Lò Gốm), đi khảo sát 6 tháng về nhu cầu, ngồi nghe cách suy nghĩ của người dân. Đa số người dân đều hiểu vấn đề nhưng mà nói là người ta làm sao thì tôi làm vậy (về việc vớt rác xuống kênh). Mặc dù có một số người cũng đóng tiền rác nhưng mà vì tiện tay nên mới vớt rác xuống kênh vì nếu để trong nhà thì hôi thối. Cũng trao đổi với chính quyền. Sau đó làm một bản đánh giá, có sơ đồ cho người dân đánh dấu chỗ có rác nhiều, rác ít trong khu phố của họ, sau đó trao đổi tiếp nhiều vấn đề khác rồi chọn ra vấn đề cấp thiết nhất.
 - Anh Sơn: Để LIN ra đời thì ban đầu đặt những câu hỏi để nghiên cứu về cộng đồng doanh nghiệp và cộng đồng xã hội để ra những chiến lược rồi theo các chiến lược đó, rồi có những công cụ để xem lại chiến lược đó có đúng hay không, có phù hợp với nhu cầu của tổ chức hay không. Rất nhiều hoạt động không phù hợp thì đóng lại. Bây giờ, có những mô hình khác, thay đổi rất nhiều so với lúc trước. Những hoạt động này hầu hết đều sử dụng bảng lượng giá. Buổi cà phê sáng gọi là ngày Tư vấn phi lợi nhuận, để cộng đồng đánh giá rồi LIN thiết kế lại các dự án đó cho phù hợp. Trong những bảng lượng giá của các buổi hội thảo ghi những chủ đề nào mà các anh/chị mong muốn để thực hiện thì LIN nhắm vào những chủ đề hot nhất và những chủ đề ít hot hơn để ra những hội thảo chủ đề trên nhu cầu. Một việc mới thực hiện trong 3 năm nay là những bảng khảo sát hàng năm, khoảng 40 phút để làm, là một kênh dữ liệu rất là tốt cho chính các tổ chức nhìn vào các bối cảnh vi mô và vĩ mô để xem xét lại hết tất cả hoạt động và thiết kế lại cho phù hợp hơn. Khi nói chuyện với các tổ chức trong các buổi cà phê sáng như thế này thì LIN cũng đúc kết lại được một số nhu cầu của các tổ chức. Nếu thấy một vấn đề gì đó đang xảy ra thì có thể đưa ra một bảng khảo sát nhỏ để xác nhận lại ý kiến của từng người có chính xác hay không. LIN liên hệ qua email nhưng không phải tổ chức nào cũng dùng phương pháp này. Những tổ chức khác phải xem là phương pháp mình dùng có phù hợp với cộng đồng mình đang hỗ trợ hay không.
 - Anh Phúc: Đang làm dự án về quyền của trẻ em. Làm dự án cộng đồng phải xuất phát từ nhu cầu của cộng đồng. Để dự án triển khai thành công thì phải được sự chấp nhận của chính quyền địa phương và cộng đồng nơi đó. Khi khảo sát thì phải phối hợp với các cấp lãnh đạo (ví dụ như muốn đánh giá nhu cầu của trẻ nhập cư thì dự án phải được UBND Thành phố phê duyệt và ký thỏa thuận với các vùng, sau khi quận nhất trí thì triển khai xuống các phường thì phải phối hợp với họ để khảo sát. Mình khảo sát chính nhưng mà đó là dân của họ nên mình phải được sự cho phép của họ). Có nhiều cách đánh giá nhu cầu như là dùng phản hồi, thảo luận nhóm, bảng hỏi, phỏng vấn sâu các đối tượng có liên quan.
- Câu hỏi 6: Các Anh/Chị có cách riêng nào hoặc ví dụ cụ thể để khảo sát nhu cầu đối tượng hưởng lợi không?
 - Chị Dung: "Tình Thân" làm về mảng HIV/AIDS, thì trong cộng đồng mà tổ chức hỗ trợ đều biết mình hết. Khi mình muốn làm khảo sát về vấn đề của họ là tiết kiệm tín dụng thì rất dễ vì 1) Mình đã quan sát cộng đồng rất lâu rồi 2) Trong cộng đồng này, nhu cầu đó lớn. Sau đó thì ngồi lại với họ và họ sẽ bầu ra người nổi trội nhất (người có ảnh hưởng nhất) để bảo vệ tiền của mình. Sau đó tiến hành gộp lại từng nhóm (nhóm có từ 5-20 người). Hàng tuần trưởng nhóm thu tiền lại, có ghi chép lại, có trách nhiệm cao. "Tình Thân" cũng có những giai đoạn làm với những người nghiện ma túy, nhiễm HIV thì phải bỏ ra khoảng thời gian rất dài để tính toán trước và làm việc → dựa vào kinh nghiệm. Hiện nay đang làm với nhóm người Chăm, là do

khi làm lâu năm ở quận 8, có một nhóm người Chăm lớn, người ta biết và đề nghị lập nhóm (do nhu cầu của họ) thì mình lập nhóm cho họ và trao đổi. Khi nắm bắt được thông tin thì từ đó mới đi sâu vào nhóm người đó để hiểu họ. Sau đó làm thử 1 nhóm, trưởng nhóm là một anh người Kinh, có vợ người Chăm, rồi nói chuyện với tổ chức để được vay vốn. Nhóm đó đi họp đạo thì giới thiệu những người khác ở Bình Chánh, Gò Vấp rồi mình đi khảo sát tiếp. Nhóm người Chăm này làm trong Mặt trận Tổ quốc nên mình không cần phải báo chính quyền địa phương mà người ta báo rồi mình tới.

→ Anh Phương: “Tình Thân” có kinh nghiệm làm với cộng đồng từ trong nhóm cộng đồng đi lên. Ví dụ khi tìm hiểu một đứa trẻ tại sao không đi học thì hỏi gia đình sau đó lập ra một nhóm “Trẻ em vui sống”.

- Câu hỏi 7: Đối với những dự án ví dụ như “giáo dục giới tính” cho trẻ nhập cư thì làm sao biết được trẻ có nhu cầu đó để tổ chức tập huấn?

→ Anh Phương: “Tình Thân” có một chút kinh nghiệm là thấy tình trạng kết hôn sớm hay sinh con sớm thì bắt đầu có những tài liệu về thanh thiếu niên đưa vào sinh hoạt cho các trẻ, chủ yếu truyền thông cho các em, xen thêm vào đó một số vấn đề để cộng đồng đó xác định được con em mình đang như vậy (những vấn đề cặp kè, đi chơi, có thai ngoài ý muốn, có con sớm thì như thế nào,...) cho chương trình phong phú hơn.

→ Anh Hưng (Hội Phòng chống HIV/AIDS TP.Cần Thơ): Tôi làm nhiều hoạt động bao gồm cho chính quyền địa phương. Hiện tại đang hỗ trợ cho bà con nhập cư làm giấy tờ tùy thân. Tôi tổng hợp thông tin rồi nhờ các bạn làm bên Ủy Ban chuyên về hộ tịch hướng dẫn mình các cách về hướng dẫn cho bà con quy trình làm xong tổng hợp gửi họ. Còn với trẻ nhập cư, tôi phát hiện một nhóm trẻ nam nữ chơi với nhau, con trai cho tiền con gái để được hôn. Có một anh ở phòng kế hoạch hóa gia đình tư vấn rất tốt, rồi tụi tôi xin liên kết với tổ chức ở Sài Gòn như chỗ của anh Phúc, một số anh, chị trên này mà có những chương trình đó thì xin đưa về dạy cho trẻ. Quan trọng là người làm phải có tâm huyết và năng lực mới quan sát thấy được nhu cầu của cộng đồng. Không đặt cơm áo gạo tiền lên đầu. Nếu đặt nặng chuyện đó thì mình làm xong dự án thì thôi chứ không phát hiện thêm được những vấn đề khác.

→ Chị Mai: Trong khảo sát thì kỹ năng quan sát rất quan trọng. Ví dụ như kkhi đi khảo sát về vấn đề tín dụng tiết kiệm, thì khi đến nhà nói chuyện cũng quan sát nhà có gì, hỏi mấy người đi làm (quan sát nhà có xe hay không). Vì vấn đề này rất khó làm và phải chặt chẽ, nhiều khi không thể hỏi thẳng là mỗi tháng thu nhập của anh chị là bao nhiêu, hoặc có hỏi họ cũng không muốn trả lời. Tổ chức đã thuyết phục và giúp đỡ một chị từng buôn bán ma túy được vay để mở hàng trái cây bán, quay về cuộc sống bình thường, không phạm pháp. Bây giờ hướng dẫn cho các em sinh viên cũng chú trọng vào kỹ năng quan sát khi đi khảo sát

→ Anh Tân - Nhóm Sáng Tạo Trẻ Bến Tre: Đầu tiên phải định hướng làm được gì cho cộng đồng, sau đó báo chính quyền được phươg. Làm 3 loại phiếu khảo sát cho 3 đối tượng là chính quyền, đối tượng thụ hưởng, cộng đồng xung quanh. Tập huấn tốt người khảo sát. Tốt nhất là cử tình nguyện viên ghi lại hơn là để người ta tự viết. Phải tiếp cận 3 đối tượng đó đúng hướng thì dự án mới đúng hướng.

- Câu hỏi 8: Cách mình định hướng để không bị vướng vào việc mình đang áp đặt ý chí của người thực hiện xuống người đi khảo sát?

→ Anh Tân: Không khảo sát chung chung, phải định hướng từ đầu. Đối với khu vực này thì giúp người ta vấn đề gì, đối với từng đối tượng định hướng khác nhau.

→ Anh Phúc: Liên quan đến kỹ thuật xây dựng câu hỏi. Làm sao mà mình khơi gợi để người ta nói chứ mình không áp đặt ý chí của mình vô bảng hỏi. Quan trọng là lấy thông tin thật. Khi xây dựng bảng hỏi, điều hành thảo luận nhóm và cách thảo luận nhóm phải có kỹ thuật

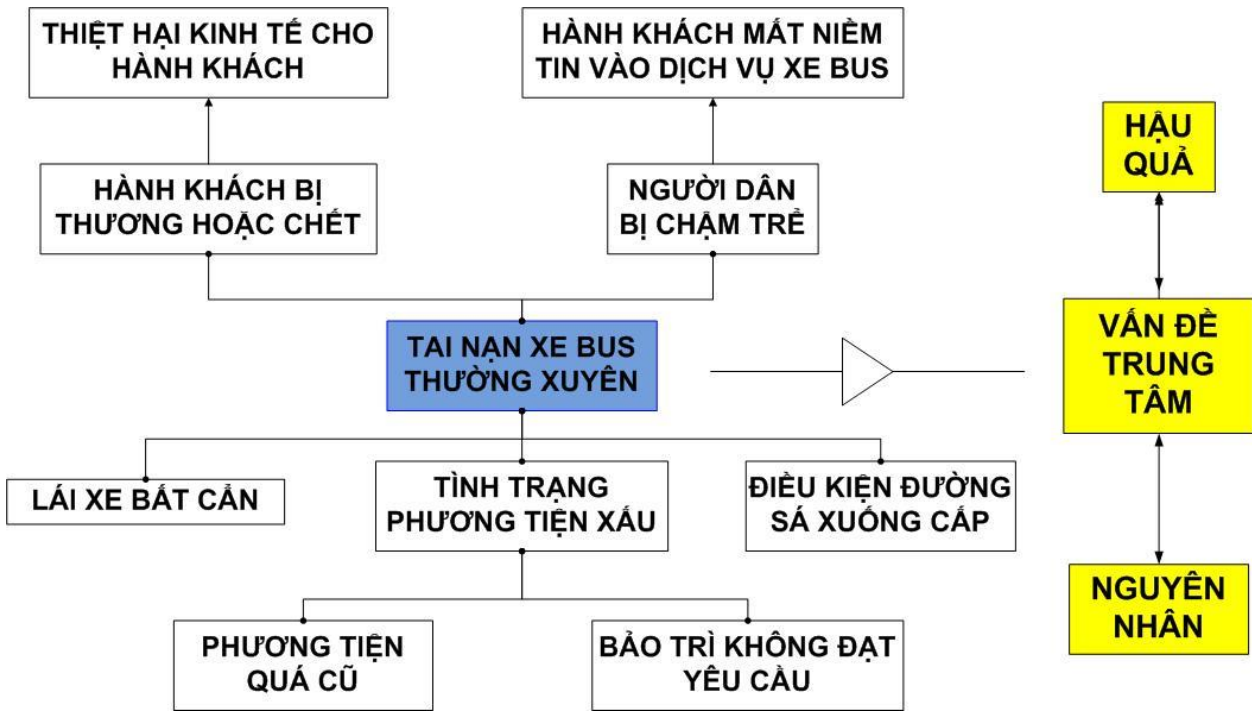
→ Cô Lan: Nếu cộng đồng đó không phải có nhu cầu đó thì mình tìm nhu cầu khác chứ mình không áp đặt người ta.

- Chị Dung: Từ trước đến giờ có rất nhiều bảng hỏi. Khi đi khảo sát thì người thực hiện hay tình nguyện viên phải đến đó giải thích kỹ câu hỏi rồi mới đánh vào, nếu không giải thích sẽ đánh sai tại vì người ta có thể không thể hiểu câu hỏi hoặc không biết câu trả lời là gì → Lực lượng khảo sát phải được tập huấn kỹ.
- Câu hỏi 9: Khi xác định nhu cầu cộng đồng thì làm sao xác định vấn đề ưu tiên trong số nhiều nhu cầu đó?
 - Anh Phúc: Tổng hợp các nhu cầu rồi xếp thứ tự ưu tiên vì nguồn lực có giới hạn (cái nào cấp thiết giải quyết trước, dựa trên nguồn lực có sẵn, khả năng thực hiện, do tiêu chí của nhà tài trợ, nhu cầu thực tế của cộng đồng...)
 - Chị Dung: Do dự án đó mình muốn làm cho đối tượng nào (dự án phù hợp với trẻ em thì chọn trẻ em...)
 - Chị Mai: Xem xem cộng đồng có khả năng làm hay không. Ý kiến của cộng đồng rất quan trọng, họ tự xác định vấn đề của mình rồi cùng nhau suy nghĩ để giải quyết, người ta chọn ra rồi mình hỗ trợ.
- Câu hỏi 10: Tình huống nhu cầu của cộng đồng là A nhưng mà nhu cầu của chính quyền địa phương/nhà tài trợ là B thì làm sao hòa hợp được để giải quyết? Vì mình vừa phải có sự đồng ý của chính quyền địa phương/nhà tài trợ vừa phải đáp ứng được nhu cầu của người dân.
 - Cô Lan: Theo kinh nghiệm thì thường không lệch nhau. Nhưng có 1 trường hợp là khảo sát một cộng đồng cần giếng nước nhưng xã lại nói là không cần thì phải làm việc từ trên huyện xuống, để huyện chỉ đạo xã thì lúc đó xã mới hợp tác.
 - Anh Chí - Xe Buýt TPHCM: Đi khảo sát thì biết được nhu cầu nhưng mà cộng đồng (các bác tài xe buýt) không dám ý kiến vì sợ bất lợi, nhờ mình tác động, hai bên lại không gặp nhau mặc dù đều có thiện chí cải thiện vấn đề.
 - Anh Sơn: Tốt nhất là hai bên gặp trực tiếp để trao đổi để có kết quả cụ thể. Kỹ năng của người làm phải chuyên nghiệp, được đào tạo bài bản (trao đổi, tiếp xúc cả hai bên nhưng vẫn mình bạch)
 - Anh Chí: Viết những bài viết, hình ảnh đẹp, làm công tác truyền thông rồi trình bày lên lãnh đạo sau đó họ chịu lắng nghe. Áp dụng kỹ thuật các bên liên quan.
 - Chị Mai: Vai trò quan trọng của nhóm xã hội giữa nhiều bên, làm sao đứng về phía người dân, làm cho người dân được hưởng lợi trong khi "phát triển cộng đồng" chưa được phổ biến nhiều.
- Câu hỏi 11: Khi đi khảo sát nhu cầu thì làm sao để mình không đặt kỳ vọng cho đối tượng thụ hưởng? Ví dụ như người ta hỏi sau khi khảo sát xong thì họ được gì thì phải trả lời làm sao?
 - Lúc mình làm thì mình mình bạch, xin phép lịch sự, nói rõ là mình không hứa và vì sao có buổi khảo sát này, để làm gì. Nói rõ mình không phải là nhà tài trợ, chỉ là người khảo sát. Nhưng mà phải bàn bạc khi được tài trợ họ phải làm gì, họ đồng ý rồi mình mới làm để không mất uy tín. Cũng có thể tặng những món quà nho nhỏ, hay trả phí xăng xe công họ đi lại, bỏ thời gian làm khảo sát nhưng không tạo thành thông lệ, không phải là khoản cố định. Hỏi người ta rồi mình tự viết vào bảng khảo sát, rồi phải gần gũi với họ.
- Câu hỏi 12: Khi khảo sát thì phải thông qua chính quyền nhưng chính quyền không muốn cho tiếp cận các đối tượng đặc biệt thì phải làm sao?
 - Xây dựng lòng tin là điểm mấu chốt và kỹ năng quan sát. Gặp các tác nhân là người uy tín trong cộng đồng, nhờ người đó thuyết phục cộng đồng sau đó tiếp cận được đối tượng dễ dàng hơn hoặc vận động người trong cộng đồng giúp, thiết lập mối quan hệ trong cộng đồng. Vì nhiều khi chính quyền cũng không biết là có những đối tượng đó. Rồi thông qua chính quyền để họ không ngăn cản. Lưu ý là phải hỏi đúng nơi đúng chỗ để lấy thông tin chính xác nhất.

2. Thực hành kỹ thuật xác định vấn đề:

- Chia 2 nhóm

Thực hành vẽ sơ đồ cây vấn đề (Ví dụ được trích từ bài giảng của TS. Hà Minh Trí (ĐH Mở) trong tập huấn về Phát triển Cộng đồng và xác định nhu cầu tổ chức ngày 4&5/6 tại Trung tâm LIN)

Nhóm A:

- Vấn đề **TRÉ NHẬP CƯ TỪ 12 ĐẾN 16 TUỔI BỎ HỌC TẠI PHƯỜNG TÂN THUẬN TÂY, QUẬN 7**

+ Nguyên nhân:

- Nhận thức về giáo dục:
 1. Gia đình thấy trẻ có thể đi làm được rồi nên cho trẻ đi lao động và chưa nhận thấy tầm quan trọng của giáo dục đối với trẻ, thấy là cho trẻ đi học chắc cũng không được gì
 2. Trẻ đang độ tuổi dậy thì nên thích khám phá, đua đòi theo bạn chứ không muốn đi học để vô một khuôn khổ. Hoặc trẻ đã làm việc ra tiền được nên thích tiền hơn là đi học.
- Kinh tế:
 1. Do kinh tế gia đình gặp khó khăn
 2. Công việc của ba mẹ bị thay đổi nên không ổn định. Vì là nhập cư nên công việc của ba mẹ bị gián đoạn.
- Môi trường sống: Chỗ ở bị thay đổi, không ổn định

+ Hậu quả:

- Tệ nạn xã hội: trẻ thích khám phá, đua đòi nên dễ bị dụ dỗ và sa ngã vào tệ nạn xã hội.
 - Tỷ lệ trẻ lao động trước tuổi lao động tăng
 - Dễ bị lạm dụng tình dục
 - Ảnh hưởng tới sự phát triển của trẻ. Trẻ đi làm quá sớm thì sức khỏe bị ảnh hưởng, vướng vào tệ nạn xã hội thì bị khủng hoảng tâm lý.
- Nhóm B phân biện: các khái niệm quá rộng vào lớn, nên cụ thể tên (Giáo dục → sự quan tâm của cha mẹ, Môi trường sống → cha mẹ thay đổi chỗ ở...)

Nhóm B

- Vấn đề: **THỰC PHẨM KHÔNG AN TOÀN – RAU Ở CÙ CHI**

+ Nguyên nhân:

- Sử dụng hóa chất (thuốc bảo vệ thực vật)
 1. Ý thức của người canh tác
 2. Họ không có kiến thức. Thực tế là người nông dân nhiều khi chỉ biết cách sử dụng chứ không hiểu nguyên tắc.
 3. Muốn có lợi nhuận. Bỏ thuốc vô là có lợi nhuận, nếu không là mất
- Nguồn nước ô nhiễm:
 1. Chất thải công nghiệp
 2. Ô nhiễm tự nhiên
 3. Nước thải sinh hoạt ra mương rạch, đồng ruộng.
 4. Chính sách sử dụng đất: Khi nhà nước quy hoạch thì chất thải công nghiệp từ khu công nghiệp sẽ ảnh hưởng đến nông nghiệp. Có thể không áp dụng vào dự án nhưng như vậy sẽ thấy được toàn cảnh. Cái nào giải quyết được thì giải quyết tập trung, còn nếu không thì cố gắng tạo nên tiếng nói.
 5. Phân bón gây ô nhiễm nguồn nước: diễn ra khắp thế giới, liên quan đến kiến thức và ý thức.
- Chất bảo quản
 1. Lợi nhuận
 2. Đô thị hóa và công nghiệp hóa nông nghiệp. Do đô thị hóa nên lượng nhu cầu của con người tăng nhanh thì quy mô sản xuất phải lớn hơn, vận chuyển khoảng cách dài nên phải sử dụng chất bảo quản, là quá trình tất yếu.
- Không minh bạch thông tin: Không tiếp cận được thông tin. Người sử dụng rau không biết được sản phẩm của mình sản xuất sạch hay không nhưng họ vẫn phải ăn → sản xuất dơ có lợi hơn → ăn rau dơ.

+ Hậu quả:

- Sức khỏe: Ảnh hưởng đến
 1. Người tiêu dùng
 2. Người sản xuất, tiếp xúc với hóa chất mỗi ngày
 3. Y tế công: mắc nhiều bệnh, truyền đến các thế hệ sau
- Thương mại (kinh tế)
 1. Lợi nhuận về lâu dài sẽ giảm vì khi sản xuất công nghiệp hóa với số lượng lớn thì lợi nhuận sẽ giảm trên đơn vị từng ký rau, phải làm nhiều hơn nhưng lợi nhuận vẫn vậy (14 ha rau sản xuất công nghiệp=1 ha rau sản xuất sạch)
 2. Thương hiệu đi xuống
 3. Sự bền vững của nền kinh tế nông nghiệp
- Môi trường sống

Hiện tại thì toàn bộ những vùng nông nghiệp đều sử dụng chất bảo vệ thực vật với số lượng lớn nên không đủ sạch để canh tác theo chuẩn nước ngoài, ngoài ra còn dẫn đến

 1. Biến đổi khí hậu
 2. Mất đất nông nghiệp: đất bị xói mòn, do cách canh tác sử dụng hóa chất nên tình trạng đất xấu đi nhiều, chỉ cần có tác động là mất đất, không canh tác được

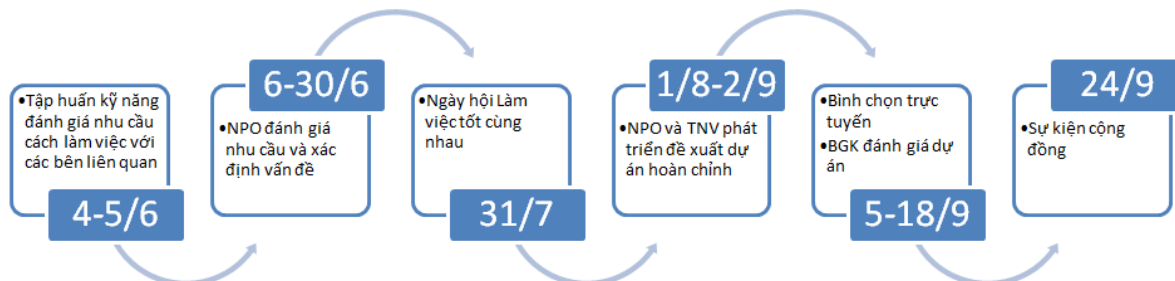
Ở Cù Chi đã bắt đầu xuất hiện những vấn đề này chẳng hạn như hạn hán...

- Niềm tin xã hội: ăn món gì cũng sợ, ăn cũng chết nên cứ ăn thôi.

→ **KẾT LUẬN:** Chỉ chọn những vấn đề phù hợp để giải quyết.

II. Giải đáp thắc mắc liên quan đến mẫu Ý tưởng dự án và các hoạt động khác của quy trình tài trợ.

- Quy trình (Xem chi tiết tại bảng Kêu gọi Ý Tưởng Dự Án):

- Câu hỏi: Cung cấp những bằng chứng gì cho việc NPO có đi làm việc khảo sát nhu cầu cộng đồng?
→ Hình ảnh, biên bản họp, video, audio...